

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่ม เครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

THE ROLE OF EDUCATIONAL ADMINISTRATORS IN DEVELOPING TEACHERS' CLASSROOM RESEARCH IN EDUCATIONAL NETWORK 37, LATKRABANG DISTRICT BANGKOK

พัฒนพงษ์ จันทร์เบา^{1*} และ อัสวิน เสนีชัย²

PATTANAPONG JANBOR^{1*} and ATSAVIN SANEECHAI²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 127 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน โดยเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามรายชื่อโรงเรียน จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และสถิติทดสอบเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.56$, $SD = .39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในชั้นเรียน มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.70$, $SD = .47$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ระดับมากที่สุด ($M = 4.66$, $SD = .42$) ด้านการสนับสนุนการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ระดับดีมาก ($M = 4.33$, $SD = .35$) ด้านการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ระดับมาก ($M = 4.49$, $SD = .48$) และ ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การวิจัยในชั้นเรียน ระดับมาก ($M = 4.31$, $SD = .40$) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา ; วิจัยในชั้นเรียน ; การพัฒนาการทำวิจัย

¹⁻² คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, Graduate School, Bangkok Suvarnabhumi University.

* Corresponding Author, Email: atsavin555@hotmail.com

Received: Jul 1, 2025, Revised: Nov 8, 2025, Accepted: Nov 15, 2025

ABSTRACT

This research aimed to: 1) examine the level of the role of administrators in promoting classroom research among teachers in Network 37, Lat Krabang District, Bangkok; and 2) compare the role of administrators in the development of classroom research among teachers in Network 37, Lat Krabang District, Bangkok, classified by gender, educational level, age, and work experience. The sample for this study consisted of 127 teachers from schools in Network 37, Lat Krabang District, Bangkok. The sampling method used was stratified random sampling, proportional to the population and sample size of each school, followed by simple random sampling. The research instrument was a questionnaire. Data analysis was conducted using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The results of the study revealed that:

1. The role of administrators in promoting classroom research among teachers in Network 37, Lat Krabang District, Bangkok, was generally rated at a high level ($M=4.56$, $SD=0.39$). When considering individual aspects, it was found that the area of research budget support in classrooms received the highest rating ($M=4.70$, $SD=0.47$). This was followed by the promotion of personnel involved in classroom research ($M=4.66$, $SD=0.42$), support for the operation of classroom research ($M=4.33$, $SD=0.35$), promotion of knowledge regarding classroom research ($M=4.49$, $SD=0.48$), and support for classroom research materials and equipment ($M=4.31$, $SD=0.40$), in that order.

2. The comparison of the role of administrators in the development of classroom research among teachers in Network Group 37, Lat Krabang District, Bangkok, categorized by gender, educational level, age, and work experience, revealed no statistically significant differences.

Keywords: Role of Educational Administrators ; Classroom Research ; Development of Research Practices

บทนำ

บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้ที่สามารถ สร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้บริหารให้การสนับสนุนอย่างเพียงพอ เช่น การให้ทรัพยากรที่จำเป็น การส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรม เกี่ยวกับวิจัย การจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน จะช่วยกระตุ้นให้ครูมีความสนใจและมีแรงจูงใจ ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ นอกจากนี้ การวิจัยในชั้นเรียนยังมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในระดับโรงเรียนและในระดับชาติ เมื่อครูสามารถนำผลการวิจัย มาปรับปรุงการสอนในชั้นเรียนได้ นั่นจะส่งผลดีต่อนักเรียน ในเรื่องของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษา การสนับสนุนจากผู้บริหารจึงไม่เพียงแต่การเพิ่ม ประสิทธิภาพของครูในการทำวิจัย แต่ยังเป็นการพัฒนากระบวนการ

การศึกษาโดยรวม ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านในทุกด้าน ของการศึกษาทั้งในเชิงคุณภาพและผลลัพธ์

นอกจากนี้ สถาบันผลิตและพัฒนาครูในฐานะกลไกสำคัญ ในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพ จะต้องมียุทธศาสตร์ในการเตรียม ความพร้อมครูก่อนประจำการและส่งเสริมการพัฒนาครู ประจำการ ให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับการจัดการ เรียนรู้ยุคใหม่เพื่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ , 2562)

หัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอน (กระทรวงศึกษาธิการ , 2560)

ในปัจจุบัน พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้น ยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ (กชพรพรรณ , 2562) พบว่า สภาพปัญหาโดยรวมของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านงบประมาณ

ด้านการดำเนินงานการวิจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
ด้านแหล่งข้อมูล ด้านวัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้ กองวิจัยทาง
การศึกษา (2562) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เป็นกระบวนการปฏิรูประบบโรงเรียน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครู
ที่ต้องการทำวิจัยมีหลายประการ ได้แก่ ความกลัวเกี่ยวกับเทคนิค
การทำวิจัย ครูมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่างานวิจัยไม่ใช่อยู่ในขอบเขต
ของงานครูที่จะปฏิบัติได้ ข้อจำกัดด้านเวลาในการทำวิจัยของครู
ในโรงเรียนที่จะทำวิจัย มีความกังวลในหัวข้อวิจัยที่อาจจะกระทบ
ความรู้สึกของพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้อง การไม่ได้รับ
การสนับสนุนจากผู้บริหารการต่อต้านในการทำวิจัยจากผู้บริหาร
เป็นต้น และจากการสอบถามกับครูผู้สอนในโรงเรียน
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาพบว่าสอดคล้องกับปัญหาการทำ
วิจัยในชั้นเรียนของ อภิตี ทองพลอย(2562) ซึ่งเป็นลักษณะ
ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนหลายประการ เช่น การไม่มีเวลา
ภาระงานด้านการสอนเยอะ ขาดความรู้และทักษะกระบวนการ
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารและ
เพื่อนครู ฯลฯ

โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างยิ่ง
ในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ผลการวิจัย
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน
หากไม่ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารหรือถูกต่อต้านจากผู้บริหาร
กิจกรรมนั้น ๆ ก็จะไม่สามารถดำรงอยู่หรือแพร่หลายต่อไปได้
แต่ถ้าผู้บริหารมองเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนส่งเสริม
อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมนั้น ๆ ก็จะได้มีการปฏิบัติอย่าง
กระตือรือร้น งานวิจัยในชั้นเรียนก็เช่นเดียวกันหากผู้บริหาร
ตระหนักในความสำคัญและได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
ก็จะมีพัฒนาและแพร่หลายจนกลายเป็นกิจกรรมปกติ
เป็นวัตรกรรมการทำงานของโรงเรียน

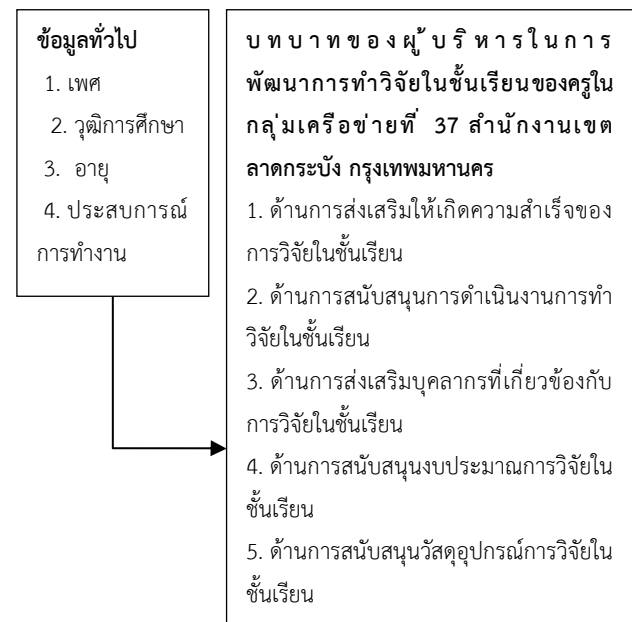
จากความสำคัญดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความสำคัญของการ
ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้มีการทำ
วิจัยอย่างจริงจัง จึงได้ศึกษาถึงบทบาทของผู้บริหาร
สถานศึกษาในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน
ในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง เพื่อให้การ
ปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เพื่อประโยชน์
ในการประสานงาน การกำกับ และติดตามการปฏิบัติงาน
ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร
เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ให้สามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียน
มาใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารหรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนา
งานของครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขต
ลาดกระบัง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของผู้บริหารในการ
พัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37
สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนา
การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37
สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ
วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทของ
ผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่ม
เครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
แตกต่างกัน

2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

3. ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

4. ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ผลวิจัยทำให้ทราบถึงบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ซึ่งในที่นี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 127 คน และสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามรายโรงเรียน จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย 1 ชนิด ได้แก่แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามแนวคิดของของ กลิกแมน สตีเฟน และ โจวิตา (Glickman Stephen and Jovita, 2010 : 228) ฟรีแมน (Freeman, 2011 : 127) เคนเนธ (Kenneth, 2014 : 84-87) กระทรวงศึกษาธิการ (2562, : 7-10) จุลลณี สว่างวงศ์ (2563 : 7) อภิรติ ทองพลอย (2562 : 8) ประกอบด้วย 5 ด้าน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการสร้างเครื่องมือการวัดตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert, 1967 : 90-95) โดยกำหนดระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครดังนี้

5 หมายถึง บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ข้อมูลที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม มีขั้นตอนและวิธีการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หลักฐาน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. กำหนดนิยามศัพท์ เพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย
4. นำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว มาสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขเนื้อหาและข้อเสนอแนะและสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยแล้วนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบ จำนวน 3 คน โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยเทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.0 แล้วนำแบบสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มทดลองที่เป็นครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (C - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96
7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 127 คน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยเก็บแบบสอบถามแบบออนไลน์
8. นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้นำไปใช้กับสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 1. ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ
 2. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ใช้สถิติทดสอบที และ สถิติทดสอบเอฟ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 127 คน แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกได้ดังนี้ จำแนกตามเพศ เพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.17 เพศหญิงจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 85.83 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 67.72 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 32.28 จำแนกตามอายุ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53.54 อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.86 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 62.99 ระหว่าง 10 – 20 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.92 และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.09 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=127)		
ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	18	14.17
หญิง	109	85.83
รวม	127	100.00
2. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	86	67.72
สูงกว่าปริญญาตรี	41	32.28
รวม	127	100.00
3. อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	35	27.60
ระหว่าง 30 – 40 ปี	68	53.54
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	24	18.86
รวม	127	100.00
4. ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	80	62.99
ระหว่าง 10-20 ปี	38	29.92
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	9	7.09
รวม	127	100.00

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร รายละเอียดดังนี้

1. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ได้แก่ ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา รองลงมาได้แก่ ด้านการสนับสนุนการดำเนินงานการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วน ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย

1.1 บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย มีการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครู รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีบทบาทในเนื้อหาและความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ต่อมาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนร่วมกับครู พร้อมทั้งให้คำแนะนำและเสนอแนะวิธีการแก้ไข และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการสร้างสื่อนวัตกรรม เพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน เป็นเรื่องสุดท้าย

1.2 บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการสนับสนุนการดำเนินงานการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เรื่องผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการสร้างสื่อ นวัตกรรมสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน จัดให้มีการประกวดผลงานการวิจัยในชั้นเรียนการดำเนินการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับรองลงมา ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการยกย่องชมเชย การมอบเกียรติบัตรรวมทั้งการนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ต่อมาได้แก่ เรื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการวางระบบกำกับ ติดตามให้ความช่วยเหลือการทำงานวิจัยในชั้นเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูนำวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

1.3 บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการปฏิบัติหรือการดำเนินการของผู้บริหารสถานศึกษาที่สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ต่อมาผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการสนับสนุนให้เพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการสร้างสังคมเครือข่ายกับโรงเรียนอื่น

1.4 บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ด้านการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า ข้อผู้บริหารมีแผนการจัดอบรมการวิจัยในชั้นเรียน
ในแผนปฏิบัติการ ของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก
รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการประเมินผลการทำวิจัย
ในชั้นเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหาร
ให้ความช่วยเหลือครูในการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการ
ทำวิจัยในชั้นเรียน

1.5 บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การวิจัย
ในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรวมอยู่ในระดับมาก
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อผู้บริหารสนับสนุนและส่งเสริม
ความก้าวหน้า ทางอาชีพของครูโดยใช้การวิจัยในชั้นเรียน
มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครู
ที่มีผลงานทางวิจัยในชั้นเรียน ให้ได้รับเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการ
และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้บริหารพิจารณา
ให้ความดีความชอบแก่ครู แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน บทบาทของ
ผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่ม
เครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
โดยภาพรวมและรายด้าน

(n=127)

บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน	M	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	4.49	.48	มาก	4
2. การสนับสนุนการดำเนินงานการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.33	.35	มาก	3
3. การส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน	4.66	.42	มากที่สุด	2
4. การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในชั้นเรียน	4.70	.47	มากที่สุด	1
5. การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การวิจัยในชั้นเรียน	4.31	.40	มาก	5
รวม	4.56	.39	มากที่สุด	

**ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการ
พัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37
สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ
วุฒิการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน**

1. เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำ
วิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า ด้านการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำ
วิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา
โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนงบประมาณการ
วิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำ
วิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม
พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาราย
ด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในชั้นเรียน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำ
วิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน
โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์
การวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานบทบาทของผู้บริหารในการ
พัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37
สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ
วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวม

ข้อมูลทั่วไป	สถิติ	p-value	ผลการทดสอบ
เพศ	$t=-1.432$	0.175	ไม่แตกต่างกัน
วุฒิการศึกษา	$F=0.259$	0.212	ไม่แตกต่างกัน
อายุ	$F=0.217$	0.132	ไม่แตกต่างกัน
ประสบการณ์การทำงาน	$F=0.213$	0.103	ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 127 คน จำแนกได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น เพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.17 เพศหญิงจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 85.83 ซึ่งสอดคล้องกับ จุลลณี สว่างวงศ์ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนวัดแสงสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เพศหญิง ซึ่งแสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีจำนวนของผู้บริหารสถานศึกษาเพศหญิงเป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของการบริหารของเพศหญิงที่มีความละเอียด ความรอบคอบ และที่สำคัญคือมีความเห็นอกเห็นใจ จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 67.72 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 32.28 จำแนกตามอายุ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53.54 อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.86 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 62.99 ระหว่าง 10 – 20 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.92 และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.09

2. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.56$, $SD. = .39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยในชั้นเรียน มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($M=4.70$, $SD.=.47$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุสุมา ศรีจันทร์ (2560) บทบาทการส่งเสริมที่สำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนคือ ควรมีงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัย เพื่อให้ครูตามแหล่งโรงเรียนอื่นๆ มีแรงจูงใจในการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้ทำวิจัย

3. ผลการทดสอบสมมติฐานบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา อายุ ประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมชล นาพิมพ์ (2562) ว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็น เพศ ระดับการศึกษา อายุ ประสบการณ์การทำงาน ไม่มีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะไม่ว่าบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นเพศใด หรือ อายุเท่าไร มีระดับการศึกษาสูงขนาดไหน แต่ทุกคนสามารถสร้างสรรค์งานวิจัยในชั้นเรียนได้ทุกปี ถ้าผู้บริหารเปิดโอกาส ในการขอข้อเสนอในการทำวิจัย ไม่ว่าจะเป็น งบประมาณการวิจัย และการให้เวลาในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. จากการวิจัย พบว่า การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย จาก 5 อันดับ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรจะมีการ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ทำวิจัย การมอบความไว้วางใจ โดยการมอบหมายภาระหน้าที่ที่สำคัญให้ปฏิบัติ ให้การสนับสนุนในการทำงาน

2. จากการวิจัย พบว่า ด้านการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับรองสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรจะมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จ โดยมีการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการประชุมชี้แจง จัดสรรงบประมาณการวิจัยอำนวยความสะดวกด้านเอกสารและวัสดุอุปกรณ์

ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อบทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารของผู้บริหารในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
3. ควรศึกษาเรื่องปัจจัยและความต้องการในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มเครือข่ายที่ 37 สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- [1] กษพรพรรณ สุทธิธีรพันธุ์. (2562). การศึกษาผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ 2560 – 2579. ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134 ตอนที่ 5 ก.
- [3] กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 135 ตอนที่ 22 ก.
- [4] กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 (2545) ฉบับที่ 3 (2553) และฉบับที่ 4 (2562). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [5] กองวิจัยทางการศึกษา. (2562). การศึกษาผลกระทบของเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนมัธยม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- [6] กุสุมา ศรีจันทร์. (2560). การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนเชิงคำวิเทศม จังหวัดพะเยา. การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- [7] จักรกรินทร์ บ่อเงิน. (2560). บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายขุนงาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1. วิทยานิพนธ์ การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยฯ มหาวิทยาลัยพะเยา.
- [8] จุลลณี สว่างวงศ์. (2563). บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนวัดแสงธรรมสังัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- [9] ชมชล นาพิมพ์. (2562). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [10] สุวิมล สิทธิมงคล. (2561). บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- [11] อภิรดี ทองพลอย. (2562). การศึกษาสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- [12] Glickman, Carl D., Gordon, Stephen P., & Ross-Gordon. Jovita M. (2010). *Supervision and instructional leadership : A Developmental approach (8th ed.)*. Boston: Allyn and Bacon. Inc.
- [13] Freeman, M. (2011). *Human Rights. Key Concepts Series*. (p. 127). Timothy Heinmiller published.